

[Økonomiministeren.]

man kunne klare sig med mindre, men svaret viser jo, hvor alvorlige problemer vi står over for i dag. Det er ikke et spørgsmål om den ene eller den anden politik, en mere eller mindre forfejlet politik, men sagen er simpelt hen den, at det danske samfund under den uhyre udvikling, det har været inde i i de senere år med omlægningen fra landbrug til industri og med den voldsomme, men glædelige udvikling, vi også har haft i industrien, skal og må skaffe meget store kapitaler for at klare disse investeringsopgaver.

Vi er alle interesserede i, at investeringerne fremmes mest muligt, og at vi får de mest nyttige investeringer frem, men det har været nødvendigt i den nuværende situation via Nationalbankens politik at begrænse kreditten. Nationalbanken har med banker og sparekasser truffet aftaler, der tilsigter at begrænse stigningen i kreditten, og det er så rigtigt, som det er sagt herfra af det ærede medlem hr. Baunsgaard, at man kan ikke, når man har gennemført denne begrænsning, lade det øvrige område ligge frit. Man er simpelt hen tvunget til, hvis man ikke vil have et yderligere fald i kurserne, også for disse områder at gennemføre en lignende politik som den, Nationalbanken gennem aftaler med banker og sparekasser har gennemført for denne del af kreditmarkedet.

Det er problemstillingen i dag, og jeg skal da villigt erkende, at det måske er uheldigt, at vi nu skal til at regulere på et område, der i så mange år har været frit i Danmark. Man har kunnet finansiere boligbyggeriet og landbrugsbyggeriet på denne gode måde, men det er altså nu nødvendigt med en regulering, og det er min og regeringens opfattelse, at den ordning, der her er foreslået, er en yderst liberal ordning, der i det store og hele overlader til de enkelte realkreditinstitutioner selv at finde ud af, hvorledes man vil fordele kreditten.

Det er sagt, at man diskriminerer, fordi byggeriet efter forslaget får 110 pct. og den øvrige kredit 75 pct., men hertil vil jeg sige, at der er dog ingen, bortset fra den ærede ordfører for de uafhængige, der heroppefra har foreslået, at vi skulle begrænse byggeriet.

Det kan ikke nytte noget, at man går

uden om problemerne. Hvis vi ikke vil begrænse byggeriet, må vi skaffe de penge, der skal til for at finansiere byggeriet. Jeg vil gerne spørge — måske får jeg ikke svar her, men så måske en anden gang: vil man begrænse byggeriet, eller vil man ikke? Hvis man ikke vil begrænse byggeriet, så må byggeriet finansieres, og derfor er det vel rimeligt, at man har fastsat denne procent, som nærmest ligger i underkanten af det, der skal til for at finansiere det nuværende byggeri. Der er altså tale om en differentiering, men det er en nødvendig differentiering.

Jeg vil også gerne svare på det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Baunsgaard stillede om landbruget og de 75 pct., og som både det ærede medlem hr. Henry Christensen og det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på. Det svar, som det ærede medlem hr. Baunsgaard gav, var rigtigt. De 75 pct. er naturligvis kun den samlede begrænsning på disse andre områder, men jeg går da ud fra som givet, at de kreditinstitutioner, som har med disse finansieringer at gøre, af sig selv vil finde ud af at give kreditmulighederne til de mest nyttige områder, og derved vil vi også opnå at få skåret ned på kreditten til mange af de områder; som jeg tror de fleste i denne sal vil være med til at skære ned på.

Man har talt om nedskæring af tillægslåne, og vi har taget afstand derfra. Det vil jeg også gerne gøre i dag. Det er ikke tillægslåne som sådanne, der skal skæres ned, for der kan være mange tillægslån, der er lige så nyttige som andre lån. Det er ikke sondringen tillægslån eller ikke tillægslån, vi skal ind på, men sondringen mere eller mindre nyttige lån, og her har kreditinstitutioner alle muligheder. De kan give et tillægslån, hvis de synes, det er et nyttigt lån, og de kan give til andet, hvis de synes, det er nyttigt, og derfor kan kreditinstitutionerne udmærket tilgodese landbrugsbyggeriet i meget betydeligt omfang, muligvis i fuldt omfang, og så skære så meget kraftigere ned på de andre områder. Det mener jeg må være en rigtig vej, hvis vi mener noget med, at der skal en begrænsning ind på dette område.

Hvad angår det ærede medlem hr. Poul Møllers spørgsmål om de indeksregulerede obligationer og spørgsmålet om lån med